

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata 30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po naročitoj tarifi.

GOD. VI BROJ 12
ŠIBENIK, 24 ožujka 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa uredništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

Kad gatalice gataju

Prošlost se sunovratila iza deveterih bregova, a sadašnjost je mučna i teška kao neprospavana noć. Zato se naše čežnje i očekivanja odnose na budućnost. S njom se, u mislima, zabavljamo dan i noć i nemirno je očekujemo kao zaručnik svoju zaručnicu.

Čovjek se od pamtivjeka zanima za budućnost. Pred njom je strepio i veselio joj se. Gusti i debeli zastori koji su mu je zakrivali, nisu mu bili po volji. I, eno, vidimo stare narode: Asirce i Egipćane, Grke i Rimljane — kako, na svaki način, pokušavaju razdrijeti zastore budućnosti i unaprijed prozreti ono što nas čeka.

Imali su svoja proročišta, vrače i vračarice. U ishlapljivanju vodenih para iz zemlje, u kretanju zvijezda i u lijetu ptica tražili su odgovore u običnim i sudbonosnim danima. Prema tim odgovorima krojili su i svoju sudbinu.

Danas sažalno gledamo na staru pogansku vjeru koja je u sebi sadržavala toliko nerazumnosti i naivnih protuslovlja.

Ali, nažalost, poganstvo još živi. Pa ne samo u afričkim, američkim i australskim prašumama nego i kod nas, u našoj najužoj sredini.

Beograd je, nedavno, imao o čemu govoriti. Pred sudom je, kao optuženi krivac, stajala neka ciganka i odgovarala za veliku novčanu prevaru. Ta ciganka je nekoj sujevnoj, lakomišljenoj ženi izmamila skoro milijun dinara!

Pa kako je to moguće? Ciganka je nastupala kao vješta gatalica koja razotkriva budućnost i, naravno, napovijeda samo sreću. S velikim obećanjima koja su govorela o sreći i velikim uspjesima napunila je gladnu torbu stotinama tisuća dinara.

To je jedan krupniji slučaj za koji smo doznali preko beogradskog suda. — Mislite li da ne žive takve ciganke i lakovjernici po svim našim gradovima, varošima i selima?

Pogansko praznovjerje se šeće po raskošnim sobama bogataša kao i u potleušicama; cvijeta u vrtovima učenih ljudi isto tako kao i neukih.

Sjećam se seljaka koji je do-

Svima koji osjećaju katolički

Biskup govori!

Savremena korizmena poslanica našeg Biskupa preuzv. g. dra Jerolima Milete

Prvi apostoli su pokrštavali pogane i osnivali kršćanske općine. Sve vjernike u tim općinama su ljubili kao vlastitu djecu, pa su im, zato, kad su bili daleko od njih, pisali srdačna pisma.

Nasljednici apostola su biskupi. I ti naši biskupi, kao nekadašnji apostoli, svake godine nam u korizmi upućuju pastirska pisma.

Ovogodišnja korizmena poslanica našeg Biskupa govori o vjerskom nehajstvu koje se sve više uvlači među vjernike.

Ali kako prekinuti s tim kobnim nehajem i ponovno zagrijati ljude za vjeru?

Preuz. Biskup ističe za taj rad dva najsavremenija i najjača sredstva: Katoličku Akciju i katoličku štampu.

Ovako nam u svojoj poslanici poručuje: „U suzbijanju vjerskog nehaja jednu od najvećih uloga zastalno ima katolička štampa koja promiče i potpomaže katoličku Akciju.“

Ko naime može dobro braniti katoličke svetinje? Ko odaje tamne namjere pogubnih društava? Ko će oprovrti potvaranja, klevetanja,

šao na njivu da sije repu. Prije nego je počeo bacati u zemljina njedra sitno zrnje, izuje jedan opanak, a onda se uputi samo u onom drugom.

Kad sam ga zapitao: Zašto ideš samo s jednim opankom? — Čuh odgovor: Ovako će mi repa bolje uroditi . . .

Ta sličica nije ni jedina, ni osamljena. Seljak, da mu se nasmiče sreća, vješta o vrata potkovu, a među kućne pragove umeće trnje da tako zabrani ulaz svakom zlom duhu.

I građanin, pa i onaj naobraženi, ima svoje potkove i trnje. To su kojekakvi amuleti, lutkice i vražići koje stavlja na počasno mjesto kraj kreveta ili ih pomnji-

ogovaranja, naperena proti katolicima? Ko će znati osujećivati i zaprijećivati mutne rabote onih koji nagovaraju u ime nacionalnosti na otpad od katoličke Crkve?

Sve ovo radi katolička štampa.

Početkom tek. god. 1935 ja sam toplo preporučio svojim vjernicima naš tjednik „Katolik“ koji je u prvom redu namijenjen katolicima sjeverne Dalmacije.

Zahvaljujem Bogu da kroz ova tri mjeseca naš „Katolik“ lijepo napreduje i svuda nailazi na simpatije i odobravanja.

Nego ovo još nije sve. „Katolik“ mora bolje uspijevati, on ne smije sustati na svome putu. Svi katolici dužni su da ga podupiru. Žalosno je čuti da u nekim župama nema dovoljan broj pretplatnika.

Uvijek u svakoj prigodi mora se preporučivati „Katolik“ kao što i ostalu katoličku štampu. Uspjeha neće faliti, jer će Bog blagosloviti kad se revnuje za tako velike i svete stvari.“

Katolici, tako govori naš Biskup. A sada na djelo!

vo sprema u džep i nosi sobom na putovanje u automobilu, na parobrodu i željeznici.

Jedni vjeruju u miješanje karata i u čitanje iz „malog i velikog libra“, a drugi u kretanje stolova bez čavala.

Naći ćete ih koje još uvijek straši broj trinaest ili se boje ići na putovanje u petak. — A što je najžalosnije: u takve djetinje smicalice ne vjeruju samo neuki narodni slojevi nego i mnogi koji se smatraju učenima i kite časnim naslovima.

Za sve te imamo odlučnu riječ: Samo je jedna prava vjera i samo jedan istiniti Bog! Sve drugo spada u podzemni podrum nad

Katoličke pobjede

Učeni ljudi pred Bogom

Mnogi se, bez temeljite naobrazbe, umišljaju da su veliki i pametni. Među takvima ćete naći i one koji se srame svoje vjere. Srame se, jer misle da je pobožnost stvar starih, gegavih žena.

Proti takvim mislima bori se nova bratovština u gradu Milanu pod imenom „Kristovo Kraljevstvo“.

Obično se misli da u naše crkvene bratovštine mogu ući samo seljačke djevojke, iznemogli stari i starice. A, eto, u milansku bratovštinu ulaze sami sveučilištarci.

Članovi te bratovštine, uz ostale dužnosti, moraju mjesečno jedan čitav sat proboraviti u neprekidnoj molitvi.

Uoči svakog prvog petka imaju sat klanjanja pred Najsvetijim, a zadnje nedjelje u mjesecu duhovnu obnovu od 3 do 7 sati popodne. I na tim pobožnostima i sastancima vidjećete: visoke činovnike, profesore, liječnike, odvjetnike i oficire!

Zajednički otpor

Meksički nadbiskup msgr. Diaz je bio ovih dana zatvoren. Zatvoriše ga bezbožne meksičke vlasti, jer je, tobože, prekršio državne zakone.

A znate, kakav je bio taj prekršaj? Nadbiskup je rekao sv. Misu u jednoj crkvi za koju nije imao dozvole od vlade!

Strani novinari su se obratili na ministra unutarnjih poslova i pitali ga, gdje se nalazi nadbiskup Diaz. Kad im je ministar odgovorio, da o tomu ne zna ništa, raširi se po čitavom Meksiku val ogorčenja i uzbuje.

I kad se na sve strane počese priređivati protestni zborovi, vlada, bojeći se narodnog gnjeva, ispusti nadbiskupa iz tamnice.

— Udružene kapljice vode ruše jake nasipe i još veće mostove! — Samo odvažno i složno!

čijim vratima stoji zapisano: Praznovjerje.

Svi vrači i gatalice su za nas varalice koje se hrane novcima velikih naivčina i nerazumnika. Kad bi ti vrači znali proricati, onda bi, sigurno, najprije predusreli svoje nesreće i nevolje. A ovako su nesretniji od drugih!

Mi vjerujemo! Ali ne u kakve potkove i lutke, u sudbonosne brojeve i dane, nego u jednog vječnoga Boga koji je najsvečanije izjavio: „Ja sam gospodin Bog tvoj i nećeš imati drugoga Boga osim mene!“

Potkove su za konje, lutke za djecu, karte za igrače, a Bog je — Bog razumnih ljudi!

Ig.

Nedjeljno evanđelje

s poukom

III. nedjelja korizme

EVANĐELJE SV. LUKE (11, 14 — 18). U ono vrijeme: Izgonjaše Isus đavla, koji bijaše nijem. I kad izagna đavla, progovori nijemi, i divljaše se mnoštvo. A nekoji od njih rekoše: Po Belzebubu, poglavici đavola, izgoni đavle. A drugi kušajući ga iskahu od njega znak s neba. A on vidjevši misli njihove reči im: Svako kraljevstvo u sebi razdijeljeno opustjet će, i kuća će na kuću pasti. A ako je i sotona nesložna u sebi, kako se može održati kraljevstvo njezino? Jer kažete, da ja po Belzebubu izgonim đavle. Ako li ja po Belzebubu izgonim đavle, sinovi vaši po komu ih izgone? Zato će oni biti suci vaši. Ako li pak ja krepošću Božjom izgonim đavle, zaista je došlo k vama kraljevstvo Božje.

ad jaki oružanik čuva svoj dvor u miru je sve što ima. Ako li pak nadode jači od njega i svlada ga, sve će njegovo oružje odnijeti, u koje se uzdaše, i razdijelit će plijen njegov. Ko nije sa mnom, protiv mene je i ko sa mnom ne sakuplja, prosiplje. Kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, ide kroz bezvodna mjesta tražeći pokoja. I ne našavši govori: Povratit ću se u kuću svoju, otkuda sam izišao. I kad dođe, nađe je pometenu i urešenu. Tada pođe i uzme sedam drugih duhova, gorih od sebe, i ušavši nastani se ondje. I bude potomje čovjeku onomu gore od predašnjega. A dogodi se, kad to govoraše, podigne glas neka žena iz mnoštva i reče mu: Blažena utroba koja te je nosila, i prsi koje si sisao! A on reče: Pače blaženi koji slušaju riječ Božju i opslužuju nju!

POUKA:

Kako je bio blažen onaj bijednik, kada ga je Isus oslobodio od vlasti sotone. Sotona mu je bio oduzeo vid i govor. A sada govori i gleda. S kojom zahvalnošću je pristupio Isusu!

Biti opsjednut od sotone, koja li je to strašna muka! I kad bismo znali da je neki čovjek opsjednut, s kojim sažaljenjem bismo na njega mislili, i kako bismo ga se čuvali! Bježali bismo od njega. Ta davao je s njim.

Ovako mi govorimo, mislimo i sudimo, a ipak drukčije činimo.

Smrću Kristovom davao nema one vlasti koju je imao prije. Veoma rijetko zagospodari čovječjim tijelom, ali zato nije ništa manje pogibeljan za naše duše. I u kolikim dušama je danas davao!

Jest, davao je u nama, pod njegovom smo vlašću uvijek kada smo

Na braniku

Vjera ništavila

Istok je, uza sve svoje čarobne ljepote, taman i, za nas, nerazumljiv. Kod nas u Evropi se još nekako može znati koliko ima naroda, vjera i jezika. Ali ko bi točno to izbrojio za Indiju i nedogledni Kitaj, za Aziju i visoki Tibet? — Tamo, u mješavini jezika i vjera, žive i sljedbenici starog Bude.

Buda je član neke prastare knežvske porodice, a osnivač budističke vjere.

Ne znamo točnu godinu Budina rođenja, ali toliko je sigurno da je živio nekih šesto godina prije Krista. O njemu se preporučavaju razne legende s kojima bi vjernici htjeli uljepšati život svog učitelja. Jednu ću vam, koja je najznačajnija za Budin nauk, ukratko ispričati.

Na izmaku mladosti, u 30 godina, susretno Buda na šetnji oronula starca. Dosad ga nije nikad vidio, pa mu je bilo čudno, da čovjek može postati takav.

Poslije se namjeri na teškog bolesnika koji se previjao u bolovima, a nitko ga nije mogao ozdraviti. Neizlječiva bolest!

Za Buda je to bilo još veće iznenađenje. Pred pomišlju da i on, na jednom, može postati takav bolesnik, počeo se tresti.

Treći susret je bio s mrtvacem. Čovjek, bez pokreta i daha, leži na zemlji, a crvi mu gmižu pod kožom i hrane se njegovim mesom i žilama!

To je bio najstrašniji susret. Dirnu ga u dno duše. I, najednom, svijet koji mu je dosad bio tako lijep, čaro-

u smrtnom grijehu. Čuvamo li se mi smrtnog grijeha? Davao je mnogima danas oduzeo duševni vid, postali su slijepci i ne vide Boga, ne vjeruju u Nj. Davao je mnogima oduzeo dar govora i oni neće da priznaju svoje zlo svoj grijeh; neće da se ispovijede i riješe davolske vlasti. Izgubili su govor za istinu: da Boga hvale i časte.

Jesmo li i mi možda duševno slijepi, te ne vidimo svoje zlo stanje, opaki život? Nije li nam, možda, teško poći pred Kristova namjesnika svećenika, da priznamo svoju zloću i da tako, riješeni vlasti sotone, progledamo i dademo hvalu Gospodu?

Isus čini dobro. Neki se dive, a farizejima se pruža prigoda da ga dovedu u vezu sa samim sotonom. Dokle može da dode ljudska zloba!

Isusa, najpravednijeg i najkrepkijeg, kojemu nitko nije mogao da spočitne niti jedan mali grijeh, ni najmanju grešku, farizeji sumnjice i zlo o Njemu govore.

Zar se to isto i danas ne događa Kristovim sljedbenicima? Ta koli-

zina povijest. Od Isusa do naših dana.

Oko stote godine poslije Isusa vladao je rimskim carstvom car Trajan. Njemu je nekoć pisao jedan od njegovih namjesnika: „Care, brzo, pa se ne će više ni spominjati Krist.“ — Ali dok se Trajan radovao toj vijesti, njegovi najbliži rođaci i činovnici postajali su oduševljeni kršćani.

U trećem stoljeću carevao je okrutan Dioklecijan. Progonstvo kršćana bilo je u njegovo doba tako općenito i strašno, te su pogani mislili, da kršćana uopće više i nema. Od radosti podigoše caru spomenike i visoke kamenite slavoluke s natpisom: „Caru Dioklecijanu, uništitelju kršćanstva!“ Još se i danas nalaze ostaci tih spomenika u Španjolskoj.

Crkva danas slavi slavije, a gdje su Dioklecijan i njegovi pomagači?

U četvrtom stoljeću započeo je borbu protiv Crkve car Julijan. Kravali car dobro je znao, da se ona ne da uništiti ognjem i mačem. Stoga je pokušao na drugi način: Kršćane će zastrašivati ruglom i prezirom. Kad se ljudi budu općenito stidjeli biti kršćanima, kad nitko ne bude više slušao svećenike i primao sakramente, nestaće, mislio je car, Crkva sama po sebi. Prema tome je udesio i svoje zakone. Nijedan kršćanin nije smio

ban i privlačiv, izgubi svu krasotu i postane crn i strašan.

I što učini Buda? Ostavi sve i povuče se u najsamotniju samoću.

Samoća ga je naučila misliti. U njoj je razmišljao o svijetu i životu. O čovjeku, njegovom bolu i njegovoj radosti.

Što je, dakle, naučavao Buda? Svi osnivači vjera najprije govore o božanstvima koji su gospodari neba i zemlje. A Buda baš o tomu ni riječi!

Kako to protumačiti? Ta bez nekog božanstva nema ni vjere!

To je znao Buda. Zato on i nije mislio propovijedati kakvu vjeru. Glavno mu je bilo poučiti ljude kako će živjeti na ovoj zemlji. To je bio nekakav stari etički pokret, davno prije Vidovića, koji svoja čudoredna načela nije osnivao na opstanku Božjem.

Čovječje srce je ispunjeno željama. Nadom i očekivanjem. — Ali premnogo puta se dogodi da se te naše želje ne ispune, i da nas nade razočaraju. Zato smo nesretni!

Nesretni smo još i zato, jer čuvstvom. Zalostimo se, plačemo i očajavamo.

Eto, zato Buda uči: Ugušimo u sebi sve želje, sve nade, sva čuvstva jer je to u sebi zlo! Najviše ćemo savršenstvo postići onda, kad ne budem više za ničim čeznuli i na ništa mislili. Naš je konačni cilj: pretvoriti se u ništavilo, u nirvanu. U tom je i sva naša sreća!

Tako je učio veliki Buda.

Budistička vjera nije više takva. Njegovi sljedbenici se ne moguće zadovoljiti potpunim neznanjem o Bogu, pa se na koncu počeo klanjati samom Budi kao bogu. Poslije stvorilo još mnoge druge bogove i tako upadoše u mnogoboštvo.

ko se puta napada svećenik baš kad dobro radi! Uvijek se nalaze oni koji svaku njegovu riječ, svaki korak tumače zlo, jer su sami zli kao što su bili i farizeji.

Isus se brani od njihovih napada. A među onim svijetom bilo je dosta i takvih koji su stali po strani, nijesu se izjavljivali ni za Krista, niti protiv Njemu. I tima Isus jasno govori: „Tko nije sa mnom proti meni je“. Isus neće da budemo samo posmatrači u borbi koju vodi za duše, u borbi koju vodi njegova Crkva za spasenje ljudi. On hoće da se jasno i bistro izjavimo za Nj ili protiv Njemu. I onaj koji se ne izjavi već je njegov protivnik. Jer tko s Njim ne sakuplja, prosiplje!

Sada nam može biti jasno, zašto crkva toliko, u ovo zadnje vrijeme, pozivlje sve svoje vjernike, da budu aktivni, da suraduju skupa sa svećenikom oko širenja kraljevstva Kristova na zemlji. Sada nam može biti jasno, zašto se traži organizirani rad svih katolika u katoličkim društvima. — Hoće da javno ispovijedamo svo-

postati viši činovnik i oduzeo im je i mnoga druga građanska prava da, napokon, postanu slični robovima. Tako je zbilja došlo dotle, da se je smatralo za najveću uvredu, ako bi koga nazvali kršćaninom.

Mnogi su kršćani pokolebali u svojoj vjeri i otpali. Julijan je bio veseo i boguhulno govorio: „Ja ću već skovati Nazarencu mrtvački sanduk.“ Pa ipak je previše rano zapjevao Crkvi mrtvačku pjesmu. U ratu na Perzijance poginu Julijan od ubojničke ruke jednog običnog vojnika, a narod izabra sebi za kralja čestitog kršćanina.

Martin Luter, koji je otpao od Crkve i osnovao svoju narodnu protestantsku crkvu, mislio je, da će dati Crkvi smrtni udarac.

„Za života“, znao bi govoriti „bio sam Papi kuga, a poslije smrti biću mu propast.“ Time je htio reći: za života sam toliko naškodio Papi i Crkvi, da će ih poslije moje smrti brzo nestati. Međutim je preko groba Luterova prohujilo više od 300 godina; a Papa i danas živi i upravlja katoličkom Crkvom.

U Francuskoj se je poznati pisac Voltaire umišljao da će potpuno uništiti Crkvu.

„Već mi je dodijalo“, hvalio se on „da uvijek slušam, kako je dva-

Početna Budina vjera nije vjera, jer ne zna ništa o Bogu. Današnji budizam je proti razumu, jer časti više bogova. A to nam je dosta znati da zaključimo: Budisti ne posjeduju istinu!

Medu nama

Je li ovo potrebno?

Trijezni ljudi su uvijek poštivali načelo: Tude pošuj, a svojim se diči. To je tako razumljivo, da bi nam onaj, koji bi protivno tvrdio, bio nerazumljiv.

Ali se načela „premda su svakome jasna, često ne provadaju u životu. A to je uvijek sramotno za čovjeka!“

To je općenita misao. Boreći se za njezinu pobjedu, navešćemo i nešto stvarno, iz života.

Tu negdje blizu htio je učitelj proslaviti uspomenu sv. Save. Potpuno ispravno! — Ali u selu, gdje slušuje taj učitelj, sva su djeca katolička. U dvorani, u kojoj se davala piredba, gospodin učitelj namjestio ikonu sv. Save. Pred njom su djeca igrala i deklamirala, a na koncu zapjevaše i himnu sv. Save.

Mi smo zato da se svakoga poštuje. Zato nemamo ništa proti tomu da srpsko pravoslavni narod štuje svoje svetinje i pjeva im najoduševljenije himne. Zato neka pravoslavna djeca pjevaju himnu sv. Save, ali ta himna nije za katoličku djecu. Nije, jer se njezin sadržaj odnosi samo na jednu vjeru i samo na jedno pleme!

Katolici imaju papinsku himnu. I pjevaju je oduševljeno baš ovih dana! Zar ne bi bilo previše smiono i preuzetno, kad binetko tražio od pravoslavne djece da je nauče napamet i pjevaju?!

ju vjeru i da javno po njoj živimo! Izjaviti se moramo za Krista!

Lijepi primjer nam pruža ona bijedna žena, koja se nije strašila javno ispovijediti svoju vjeru. Nije se bojala Kristovih neprijatelja, koji su onda bili moćni i jaki, koji su bili na vlasti. Nepravdno i sramotno postupanje s Kristom izmamilo je iz nje onaj usklik: „Blažena utroba koja te je nosila i prsi koje si sisao“.

I mi, skupa s tom ženom, uzdignimo svoj glas i uvijek ustanimo na obranu svoje vjere, Krista, njegove Crkve. Ne dopuštajmo da je bilo tko napada!

A Isusov odgovor, kako je divan i mio! — Ne samo moja majka, nego svi vi, koji primete moju riječ, koji skupa sa mnom sabirete, koji sudjelujete u katoličkim društvima i živite po mojim načelima, sretni ste i blaženi.

Zar ne, da i mi, jednoga dana, želimo čuti, izravno iz ustiju Kristovih, riječ: Dodite, blagoslovljeni!

naest galilejskih ribara osnovalo Crkvu. Ja ću svijetu dokazati da ću je ja sam uništiti.“

No nije mu pošlo za rukom da to pokaže svijetu, ma da je oko toga radio on i njegovi pristaše najvećom ustrajnošću. Dapače je više puta, kad je bio na smrt bolestan, tražio katoličkog svećenika. Ali najzad njegovi najbliži zabranili pristup svećeniku, i on umre u očaju!

Napoleon Veliki je bio veći u zlu nego u dobru. I on je vodio borbu s Crkvom.

Iza kako je osvojio i pokorio mnoge zemlje i kraljeve, uzobijestio se, pa je i samoga Papu htio učiniti svojim podložnikom. Osvojivši papinsku državu s Rimom ponudi Papi Piju VII, po svom generalu, nagradu od dvije stotine hiljada franaka. Na to će Papa generalu: „Odlazite, generali! Slobodno rušite samostane, Crkvu, nećete srušiti. Ona je prije vašeg cara opstojala pa će cara i nadživjeti.“

No Napoleon je i dalje radio proti Crkvi. Papa ga je na koncu morao izopćiti i baciti na nj prokletstvo. Napoleon se tome rugao: „Radi njegova prokletstva valjda neće mojim vojnicima popadati puške iz ruku.“

Podlistak

Od početka do konca

Za nama je i Papin dan i one mnogobrojne i velike proslave koje su se priredivale širom svijeta. Kao maleni odjek svih tih potpuno nepri-siljenih, a oduševljenih, proslava neka budu i ovi retci.

Godine 1925, u vječnom gradu Rimu, pri jednoj poklonstvenoj skupini hodočasnika kod Kristova Namjesnika Pija XI, zbio se značajan prizor. Papa Pio XI. obrati se mladom bogoslovu s ovim upitom: Koji su vanjski vidljivi znakovi, po kojima se poznava prava Kristova Crkva?

Bogoslov spremno odgovori, kako je najbolje znao: Jedinstvenost nauke i sakramenata, svetost njezinih članova i ustanova, posvudašnjost i apostolsko podrijetlo.

Duhoviti papa nije se zadovoljio tim odgovorom, pa isti upit upravi na sve prisutne. Pozornost i tišina dosegla je svoj vrhunac. Nitko se ne javlja. Na to će Papa: kad mi nitko ne da odgovora, onda ću reći ja: I progonostvo!

Katoličku Crkvu progone, jer je Kristova! O tomu nam govori sva nje-

Po državi

VRACAJU SE NA PRAVI PUT. U Turanovcu kraj Virovitice nekoliko seljaka je bilo prešlo u starokatoličku vjeru. Sada se ti opet vraćaju natrag svojoj djeđovskoj vjeri. — Na koncu ipak mora razum pobijediti srce!

VEZA SA NJEMACKOM. Neko autobusno poduzeće iz Drezena uveće ove godine redovitu autobusnu prugu iz Njemačke do Jadrana. Autobusi, koji prevaljuju na sat 100—120 km., ići će preko Sarajeva na Dubrovnik — Split — Šibenik — Plitvička jezera — Sušak — Venecija. — Narodi se zbližavaju — a ipak su sve udaljeniji.

IZLOŽBA STAMPE. U Slavenskom brodu Križari su priredili izložbu katoličke štampe. Osim domaće štampe na hrvatskom jeziku, bila je izložena i francuska, češka, ukrajinska, njemačka, talijanska, španjolska, grčkošćanska-hrvatska i kineska katolička štampa. — Dvorana je bila uvijek puna posjetilaca.

S MJESTA NA MJESTO. Nikola Zoković, bivši brodski sreski načelnik, koji je bio svrgnut sa službe zbog poznatih događaja u selu Sibinj i okolici, imenovan je političko-upravnim sekretarom savske banovine u Zagrebu.

„LA DALMATIENNE“. Francusko društvo „La Dalmatienne“ koje ima svoje tvornice u Šibeniku i na Dugom Ratu, već je davno zaustavilo čitav rad. Sada se ponovno vode pregovori između predstavnika šibenske općine i tog društva da se u cijelosti ispuni ugovor, inače će se društvu oduzeti dozvola svakog rada. — Misli se da će tvornica ubrzo početi raditi.

DEBELI KVINTALI. Seljak Tomšik u selu Iloku zaklao je svinju od 560 kilograma. Doduše, hranio ju je tri godine, ali ipak tu su kvintali...

DOMAĆA SVILA. U Novom Sadu se nalazi tvornica svile koja godišnje proizvodi 20 tisuća koligrama svile.

KRIZARSKA MISAO OSVAJA. Niču nova križarska društva, a posvuda se održavaju idejni tečajevi. Tako je ovih dana osnovano Križarsko Bratstvo u sv. Ivanu Zelini (Zagrebačko Okružje). Tečajevi su održani ili će se uskoro održati u Feričancima, Voćinu, Kloštru Podravskom, Začretju i Krku. — Samo naprijed!

NOVA TVORNICA. U Samoboru je dograđena nova tvornica sukna. U njoj će se izrađivati ponajviše vunena tkanina iz domaćih sirovina.

LIJEPA BASTINA. U Los Angelesu je umro Andrija Gagra koji se još 1907 iselio iz naših krajeva u Ameriku. Osiguravajće društvo kod kojega je pokojnik bio osiguran, poslalo je njegovim dvjema udaticama sestrama 303.000 dinara. — Neočekivano, ali tim ljepše.

ZA PROUCAVANJE MORA. U Splitu pod Marjanom sagrađen je okeanski institut, u kojem će se proučavati more u svim njegovim pojavama. U njemu će biti i ribarsko odjeljenje koje će našim ribarima biti od velike koristi, jer će ih obavještavati o kretanju riba. Prema tome će se moći i udesiti lov.

Ali što se dogodilo? Napoleon skupi silnu vojsku i pade na Rusiju. Zima je bila tako strašna, da su vojnicima od studeni zbilja ispadale puške iz ruku. Napoleon izgubi rat, bi svrgnut sa carskog prijestolja i umre kao prognanik na jednom malenom otoku.

Na koncu i ovo: U jednom njemačkom gradu bio je netko prilijepio po zidovima kuća zanimljivu sliku. Na slici se vidjela Petrova stijena usred uzburkanih morskkih valova, koji su na nju jurišali. Na obali stajalo je nekoliko gospode. Skinuli su šešire i svukli kapute, pa se iz petnih žila naprežu da, pomoću konopa, otrgnu stijenu, na kojoj je sagrađena Petrova Crkva. Sa strane je bio naslikan đavao, kako se zlobno smije tim radnicima. Pod slikom su se čitale riječi, koje je đavao htio da kaže: „Gospodo moja, ne budite smiješni! Ja nastojim, i to s čitavom paklenom vojskom, blizu dvije hiljade godina da uništim tu stijenu, pa nijesam uspio ni da truna od nje odbijem, a vi biste je htjeli prevaliti!”

Do danas vrijedi, a vrijediće i do konca, riječ: Tko zagrije u Papu, taj će umrijeti od toga ugriza!

— Od početka do konca!

G. F.

Da se razumijemo!

Srpsko pravoslavna crkva slavi ove godine 700 godišnjicu smrti svog svetitelja Save. Patrijarha Varnava izdao je, u tom pogledu, poslanicu i pozvao sve svoje vjernike da svečanim priredbama proslave srpskog sveca i prosvjetitelja.

Nekako u isto vrijeme izdao je i zagrebački nadbiskup okružnicu o proslavama svetosavske godine. Tu je sam rekao i naglasio: Nitko ne smije siliti katolike da prisustvuju svetosavskim proslavama!

Radi te okružnice uzbuniše se zvani i nezvani, i žestoko se oboriše na preuz. dra Bauera.

U Šibeniku je društvo gospoda „Kneginja Ljubica“ priredilo u kazalištu svečanu proslavu sv. Save. To je bilo u subotu 16 ovoga mjeseca. Na proslavi je o sv. Savi govorio preosvešteni gosp. episkop dr Irinej Dordević. Za čitavo vrijeme predavanja je sjedio, a na koncu, da naglasi važnost zadnjih riječi, ustade i pročita okružnicu preuz. Bauera.

Po prilici reče i ovo: Žao mi je, ali ne mogu a da na koncu ne spomenem i okružnicu moga brata u Kristu zagrebačkog nadbiskupa dra Bauera. Ta je okružnica bila nepotrebna. Ja ne bih, na primjer, nikada zabranio svojim vjernicima da prisustvuju Strossmayerovim proslavama. A mislim da Bog ne ljubi one koji rastavljaju braću i unašaju među njih neslogu, nego

Čovjeka na pravo mjesto!

Naše je doba o svemu reklo svoje mišljenje, pa i o čovjeku.

Kakvo je to mišljenje?

Jedni toliko uzvisuju čovjeka, da ga naprosto proglašaju bogom. Njemu se klanjaju i mole ga. Ti nad čovjekom ne priznavaju ništa.

Drugi su pali u protivnu skrajnost. Čovjek im je samo životinja. Ništa više nego prosta životinja! Književnik Balzac je izjavio: „Opstoji samo životinja — životinja je načelo.”

Vi mislite, da je moderno doba ostalo samo kod ovakve nauke, da je to samo u knjigama?

O, ne! Ono je ta načela i provelo; prenijelo ih je u život.

Pa kako se mogu složiti ta dva sasvim oprečna pojma o čovjeku? — Vrlo lako! Čovjek je već davno obračunao sa zdravim razumom i kod njega nema nedosljednosti i protuslovlja.

Evo uzmimo jedan primjer.

Kapitalista naših dana primijenjuje na sebe nauku o čovjeku — bogu. Njegovo je prijestolje: svemoćno zlato — novac. Njemu se sve mora klanjati. I vlasti i časti, i kraljevi i ministri; i znanstvenici i umjetnici. On je bog! U njega svi moraju prositi: Daj nam naš svakidašnji kruh!

one koji ih spajaju. Uvijek sam nastojao oko međusobne ljubavi i sloge, pa ću tako raditi i unaprijed.

U tom smislu je preosvešteni gospodin završio svoj govor.

Na to samo nekoliko riječi.

Preuz. dr. Bauer nije ništa zabranio, nego je samo naglasio: Nitko ne može katolike siliti! — A zato je imao jakih i opravdanih razloga.

Upoređivati Strossmayerove proslave sa svetosavskim to je miješanje pojmova. To su dvije potpuno oprečne stvari! — Strossmayerove proslave su čisto građansko kulturne. Njih ne priređuje katolička Crkva nego državne i školske vlasti, pa i privatna društva. Strossmayera se, a to je važno, ne slavi kao katoličkog biskupa, nego kao narodnog borca i prosvjetitelja!

Sa svetosavskim proslavama je baš obratno! Sv. Sava se slavi pod vodstvom srpsko-pravoslavne crkve. Ine slavi se samo kao državnik i prosvjetitelj, nego i kao utemeljitelj i prvoborac srpsko-pravoslavne crkve.

Ako je već Bauerova okružnica, prema riječima preos. g. episkopa, bila nepotrebna, a onda je njegov osvrt na nju bio još nepotrebniji.

— Nprestanim spominjanjem tuđih pogrešaka, makar one i ne bile stvarne, objektivne pogreške, ne širi se ljubav niti se učvršćuje sloga!

Isti kapitalista se služi i drugom naukom. Za njega je čovjek i životinja. On takvih životinja, koje svaki dan za njega rade, ima mnogo. S tim ljudima se postupa kao sa životinjama. Gladni su, zapušteni, bos, goli — sama bijeda!

— Gdje je spas? — pitaju danas milijuni.

Povratimo se opet pravom poimanju čovjeka, kršćanskom poimanju. Čovjek nije životinja, ali čovjek nije ni bog. Čovjek je mnogo veći od životinje, a mnogo manji od Boga. Čovjeku mora služiti životinja, kao i sva priroda, a čovjek mora služiti Bogu. Čovjek je posrednik između neba i zemlje, između prirode i Boga.

Čovjek nije Bog, ali je sličan Bogu. Zato je, kao razumno biće, najdostojniji stvor na zemlji.

Po svom čovječjem dostojanstvu su ljudi jednaki i svaki čovjek ima pravo na plaću, s kojom može pošteno živjeti.

Svi smo braća, a Bog je naš otac!

To je kršćansko poimanje čovjeka, i u njemu leži spas čovječanstva.

Postavimo, zato, čovjeka na pravo mjesto! P. C.

Po svijetu

RADIO STANICA ZA SVE JEZIKE. U Vatikanskom gradu već duže vremena radi potpuno moderna radio stanica. Uz ostalo ona šalje i vijesti misionarima u najudaljenije krajeve. Stalno šalje vijesti svako več u 8 sati. Vijesti se daju svaki dan drugim jezikom. Tako se izmjenjuju talijanski, engleski, španjolski, francuski, njemački i holandski jezik. Na Duhove god. 1931 javljala je poslanicu i Evandjelje u svim mogućim jezicima.

SMRT NASEG UČENJAKA. U New Yorku je umro u 78 godini života sveučilišni profesor i učenjak dr. Mihajlo Pupin. Rodio se u Idvoru u Banatu, ali je već kao dječak od 15 godina otišao u Ameriku i tamo postigao velike uspjehe i časti.

ZENSKÉ BI HTJELE GLASOVATI. Početkom svibnja će se u Francuskoj provesti općinski izbori, a do godinu dana parlamentarni. Ovom prigodom su opet neki počeli tražiti i za žene izborno pravo glasa. Najviše se tomu protivlje tajna framazonzonska društva, koja uvijek propovijedaju pravdu i jednakost, a međutim ih oni najviše tlačje.

BROJ FRANJEVACA. Na čitavom svijetu ima 24.034 franjevca i 2002 franjevačkih samostana. — Otac Franjo je umro, ali njegovo stablo se sve više grana.

UGUSENA BUNA. U Grčkoj je vlada svladala pobunjenike, a voda uzbuze Venizelos pobjegao je na talijanski teritorij.

NJEMACKA VOJSKA. Dosad je njemačka uzdržavala malu plaćeničku vojsku. Ovih dana je i ona uvela stalnu i obvezatnu vojnu službu, premda to, prema mirovnim ugovorima, ne bi smjela. — Sve velevlasti su radi toga uzbujene.

POPLAVA NOVINA. Na svijetu izlazi 12.810 dnevnih novina, a od toga 8.560 u Evropi. Engleske novine „Daily Mail“ i „Petit Parisien“ izlaze u dva milijuna primjeraka.

KAD DRŽAVA NE PLAĆA... Pariška nadbiskupija broji oko 2 milijuna vjernika, ali se zato u pariškom bogoslovnom sjemeništu 875 bogoslova priprema za svećenički stalež. Francuska vlada ne daje ni novčića za katoličke škole. Zato su vjernici pariških župa skupili prošle godine samo za bogoslovijsku u Parizu milijun i 36 hiljada franaka. — Kad ne daje država, daće vjernici!

PRODUZENJE VOJNOG ROKA. Francuska vlada traži da se rok vojne službe produži na dvije godine. Boji se Njemčke, koja će već u 1936 godini moći dignuti vojsku od 600 vojnika, dok će francuska stalna vojska brojiti tek 208.000 ljudi.

U ZADRU JE SLABO. „San Marco“, list koji izlazi u Zadru, piše o bijedi koja tamo vlada. Trgovine ne rade skoro ništa i idu pod stečaj. Gradom se šeće 1000 besposlenih radnika i prose milostinju. U Zadru je, prema priznanju spomenutog lista, zato tako slabo, jer je ovisan od svog zaleda.

CRNO SJEMENJE. To je štampa. Koliko se samo dnevno posije tog sjemenja! Tako je prema jednom izvještaju Engleska izdala u prošloj godini 14.399 novih knjiga.

Dobre knjige

Korizmene poslanice. Naši biskupi šalju svake godine svojim vjernicima u korizmi poslanice, u kojima govore o kakvom važnom savremenom pitanju.

Ovogodišnja poslanica šibenskog biskupa preuz. dra Milete raspravlja o vjerskom nehaju. Duša je stvorena za Boga i za vjeru. Zato mora to, životom i djelom, javno ispovijedati. Ko je vjerski nehajan, pokazuje malenu dušu, a time vrijeđa i samoga Boga. Vjerski nehaj je izvor mnogih zala. Radi njega se već ne poštuju svetačnici dani. A i sva druga savremena zla izviru iz vjerskog nehaja. — Na ustuk tom nehaju moramo suprotstaviti organizirani katolički rad. Katolička Akcija i katolička štampa su najuspješnija sredstva. Taj dio poslanice donosimo u izvratku na prvoj stranici.

Poslanica sarajevskog nadbiskupa dra Šarića posvećena je Katoličkoj Akciji. Preuzvišeni je i dosad, mnogo puta, preporučivao rad u Katoličkoj Akciji. Pa je i pisao o tomu. Ali je htio napisati i posebnu poslanicu o njoj, jer smatra da nikada nije previše govoriti o onome, što sv. Otac Pio XI. smatra savremenim oružjem u borbi proti zlu. — Preuzvišeni raspravlja, lijepo i znalčki, o duhu Katoličke Akcije i o njezinim bitnim značajkama.

Krčki biskup dr. Srebrnić, kao pret-

sjednik stalnog odbora za euharistijske kongrese, posvećuje svoju poslanicu „euharistijskoj generaciji povodom II općeg euharist. kongresa u Ljubljani“ koji će se održati ove godine koncem lipnja. — Preuzvišeni najprije govori o zlu i njegovim izraslinama u današnjem životu, a onda postavlja upit: Tko će današnje društvo spasiti? Njegov je odgovor odlučan i jasan: Spasiće se jedino po Crkvi, u presv. Euharistiji! I djeca i omladina i roditelji moraju se euharistijski prepородiti!

Križevački vladika dr. Dionizije Njaradi piše „O važnosti katehizacije“. Kad bi neke tamne i tajne sile htjele isterati vjeronauk iz škola, nužno je naglašavati, kako je vjerska pouka „neopisivo važna“. Školska i izvanškolska mladež mora biti poučena u vjeri, jer taj pouk „odlučuje o smjeru čitavog života pojedinog mladića odnosno djevojčice.“ Preuz. vladika zahtijeva od svakog vjeroučitelja da bude pun znanja, savremen i čovjek molitve.

To su, eto, glavne misli četiriji biskupskih poslanica.

Mladen Alajbeg: Na putu u sve-tište. Današnji vjeroučitelj na splitskoj gimnaziji vlč. Mladen Alajbeg vršio je, svojevremeno, službu prefekta u dačkom sjemeništu. Često je znao povjerenog mladeži govoriti od srca k srcu. Lijepo i iskreno.

Sada kad svojim dragim sjemeništarima ne može više usmeno govoriti, napisao

je za njih knjigu, tiskao je na 150 stranica bijelog papira i poslao u svijet da oduševljava mlada, poletna srca za ideale bijelih svećeničkih vrhunaca.

Svoju knjigu je naslovio: Na putu u svetište. Jer je pravo sjemenište zaista svetište.

Što nam velč. Alajbeg govori u svojoj knjizi? — U dvadesetjednog poglavlju prikazuje ljepotu svećeništva, koja se mora već odražavati i u duši mladih svećeničkih kandidata. Tu su prikazane dužnosti koje moraju izvršivati radi klesanja budućeg svećeničkog značaja, ali i sve opasnosti koje reže iz zasjede kao kurjaci.

Što je najvažnije: Sve je to prikazano na svojstven način. Sarolito i privlačivo.

Pisac je znao domišljato upotrebiti mnoge slike iz prirode, primjere iz klasične književnosti i iz naših domaćih pisaca. Naći ćete tu stihove Homera i Vergila, Kranjčevića, Gregorića, Poljaka i Pavelića. To knjizi daje glibljivost i svežinu.

Uvjeren sam, da će svi srednjoškolski, pa i oni koji nisu odabrani za sjemenište, veoma rado čitati knjigu velč. Alajbega, jer je pisana jezikom, stilom i načinom koji najviše odgovara mladim dačkim dušama.

Ali ako itko — to je moraju nabaviti i pročitati svećenički uzgojitelji i svećenički kandidati. Knjiga se naručuje kod Hrvatske Knjižare u Splitu. Cijena 12 dinara

Naši dopisi

Vodice

KRIZARSKI IZLET. Prošle nedjelje su nas posjetili braća Križari iz Šibenika. Iza kako smo zajednički prisustvovali sv. Misi, braća su se prošetala i razgledala mjesto. Iza objeda, koji prirediše vodički Križari sa svojim župnikom, održali smo zajedničko sijelo. Predavala su braća Zaninović, Baričić i Sprljan, a svi smo skupa pjevali i svirali. Na rastanku je braću Šibenčane pogostio naš b. Sime Juričev. Skupa smo se fotografirali, a onda ih, u veselom raspoloženju, ovezli kolima na Martinsku. — Ovakovi posjeti pojačavaju i učvršćuju naše križarske redove. — Bog živi!

Ražanac (pod Velebitom)

Za NABAVU HARMONIJA. Odbor za nabavu harmonija, uz sudjelovanje katoličke mjesne omladine, priredio je na 3/3 t. g. zabavu s ovim programom: 1. „O mišu“ — dekl. 2. „Silom liječnik“ od Molliera Vesela igra u 3 čina. Izvelo 8 mladića. 3. „Tko je gospodar?“ Kuplet uz pratnju mandolina. 4. „Buha i muha“ — dekl. 5. „Začarana svijeta“. Vesela igra u 1 činu. 6. „Svi pjetlići.“ Canoni. U 3 glasa. — Ovo je treći nastup odbora. Deklamacije su nasmijale prisutne. Silom liječnik je bila nešto poteška za početnike; ali su ipak uloge dobro izvedene. I pjevanje je bilo dobro, ali „Začarana svijeta“ bila je najljepše izvedena točka programa. Valja istaknuti, da katolička omladina radi, pokazuje što može i prednjači dobrim primjerom.

Dvc.

Drvenik kod Zaostroga

KRIZARSKI TEČAJ. Mnogi su mislili, da primorci neće u Križare, ali se grdo prevariše. Da je tako, pokazao je uspjeti organizatorni tečaj u Drveniku, mjestu makarskog primorja. Došao sam tamo 30—i i ostao kroz cijelu veljaču. Skola je odmah započela. Uspirkos oštroj zimi dolazila je umorna omladina, svake večeri, po mrkoj noći na tu školu, a vodila ju je ljubav i želja za znanjem. Naša su se omladinska srca brzo sporazumjela. Bilo je dobre volje, što je preduvjet svakom jačem omladinskom gibanju. Duša svemu je bio župnik pošt. o. dr. Guberina. Prostorije, koje je ustupio Križarima, odjekivale su od pjesme, šale i smijeha, ali ne manje i od ozbiljnog rada. Braća su mi svojim dubokim shvaćanjem križ. organizacije olakšala trud, kad sam ih upućivao u društveno poslovanje i ideologiju. U društvo je uneseno više znanosa i oduševljenja, pa, nadam se, da će složnim radom novog odbora lijepo napredovati.

Križar-akademičar

Umjetni gnoj, galicu i sumpor
i sve druge gospodarske potrepsine prodaje na veliko i na malo uz povoljne cijene
Gospodarska Zadruga u Splitu
Kraj Sv. Petra.

POSRTNA ZADRUGA SV. JOSIPA U SPLITU. (Zagrebačka 7. I.)
Osigurava svojim članovima uz malu mjesečnu članarinu posrtnu pripomoć prema tarifi.
Kao zastupnik jednog velikog osiguravajućeg društva sklupa sve vrste osiguranja života, kao i osiguranje protiv požara, sve uz najpovoljnije uvjete i uz maksimalnu sigurnost.
POVJERENISTVO U ŠIBENIKU uređuje svake nedjelje od 8¹/₂ do 10 pr. pod. i od 4¹/₂ do 6 p. p. u Katoličkom Domu, a preko sedmice informacije se dobiju u Trafici „Karitas“. Adresa povjereništva: Put Uboškog doma (kuća Olivari).

MALI OGLASNIK
Ženska zanatska škola
kod sv. Luce preporuča gradanstvu svoju radionicu, u kojoj djevojčice, pod nadzorom svoje stručne učiteljice, izrađuju sve vrste haljina za gospode i djecu uz umjerene cijene.

Kalendar Ožujak

N.	24.	III Koriz. nedjelja. Gabriel arh.	
P.	25.	Blagovijest.	
U.	26.	Sv. Emanuel. muč.	
S.	27.	„ Ivan Damascenski.	© Tročak
Č.	28.	„ Ivan Kapistran.	
P.	29.	„ Ćiril.	
S.	30.	„ Kvirin.	

Navještenje Bl. Dj. Marije

Pored otajstva presv. Trojstva poglavito otajstvo naše sv. vjere jest otajstvo Upućenja Sina Božjega. Zato nas Crkva više puta preko godine potsjeća na ovo čudesno otajstvo. I blagdan Blagovijesti ustanovljen je na uspomenu toga otajstva, a svakog dana, do tri puta, zvono sa zvonika dozivlje nam ga u pamet i potiče nas da počastimo Mariju andeoskim pozdravom.

Natrag dvadeset vjekova, u jednoj siromašnoj kućici, dogodilo se ovo čudesno otajstvo. To je ona ista kućica, za koju nabožna predaja tvrdi, da se danas nalazi u Loretu, a koja je stajala tri godine na našem hrvatskom tlu, na Trsatu.

U jednom kutu te kućice kleči siromašna Djevica. Biće joj kakvih 18 godina: rajskog je lica i andeoskog pogleda. Tijelom je nazemljii, ali joj se duh diže iznad nje, a usta šapću tihiu molitvu. U tom času pojavljuje se pred Djevicom, u prilici prelijepog mladića Arhandeo Gabriel — jedan od onih koji stoje oko Božjeg prijete-

stolja, — i pozdravi je: „Zdravo, milosti puna; Gospodin s tobom: blagoslovljena ti među ženama“.

Prestraši se nježna Djevica te pojave; zbuni je u duši tako uzvišeni i neobični pozdrav.

Što znači dolazak andea Božjega? Što se od nje traži? Nešto, bez sumnje, vanredno veliko, nešto neobično.

Opazivši andeo, njezino uzbuđenje, nadoda: „Ne boj se, Marijo! jer si našla milost pred Bogom: evo ćeš začeti i poroditi sina, i nadjenućeš mu ime Isus. On će biti velik, i nazvaće se Sin Previšnjega...“ Mjesto da ove riječi umire Mariju, još jače je preplašilo, te na obranu svog zavjetovanog djevičanstva, odvrća anđelu: „Kako će se to dogoditi, kad ja ne poznajem čovjeka?“

Andeo je hrabri: Ne plaši se, prečista Djevice, dogodiće se to čudesnim načinom, u skladu s Božjim namjerama i s tvojim čistim željama. Nećeš roditi po čovjeku, već: „Duh Sveti doći će vrh tebe, i krepost će te Previšnjega osjeniti; zato ono, što ćeš ti poroditi sveto, zvaće se Sin Božji“. Arhandeo opaža kako ona još i dalje krzma da privoli, zato joj pruža dokaz da će se to dogoditi samo po Božjem svemogućstvu i bez oskrnuća njezinog djevičanstva, te nastavlja: Bogu ništa nije nemoguće. Eto, i tvoja je rodica Elizabeta začela u dubokoj starosti!

Marija, sada, uvjereni da je to volja Svevišnjega, i da njezino djevičanstvo neće trpeti ni u začecu, ni u porodu, priklanja glavu i veli: „Evo službenice Gospodnje, budi meni po riječi tvojoj.“ Na te riječi događa se nešto što se ne događa otkako je svijeta i vijeka. S nebesa silazi vječna Riječ, druga osoba presv. Trojstva, da se utjelovi u krilu prečiste Djevice. „I Riječ je tijelo postala“!

Život Šibenika

ODLAZAK PREUZ. BISKUPA. Preuz. Biskup je, u privatnim poslovima svojih biskupija, otputovao u Vatikanski Grad. Prema programu ne misli se duže zadržati.

ZAJEDNIČKO SIJELO. U nedjelju 27. ožujka biće u Katoličkom Domu zajedničko sijelo katoličkih društava. Predavaće pred. don. Jos. Feljčinić.

CIJENE ŽELJEZNICAMA. Onima koji još neznaju na znanje: Željeznice su od prvoga ožujka pocijenile: Tako se plaća za putovanje iz Šibenika do Splita 21 dinar, do Zagreba 120, a do Beograda 255. Razumije se da toliko plaćaju oni koji se, bez popusta, voze u trećem razredu.

POST I NEMRS. U ponedjeljak, uto-rak, četvrtak i subotu je samo post; u srijedu i petak je post i nemrs; u nedjelju nijesmo obvezani ni na post ni na nemrs.

KNJIGE DRUŠTVA SV. JERONIMA za g. 1935. mogu članovi pridignuti kod mjesnoga Povjereništva u Trafici „Karitas“ (kraj kižižare g. Grge Radića).

RASPORED NEDJELJNOGA BOGOSLUŽJA. Katedrala sv. Jakova: U 6 s. župska tih sv. Misa, u 9 i 9¹/₂ s. (školska) tih sv. Mise, u 10¹/₂ s. svečana sv. Misa, nakon koje korizmena propovijed u 11¹/₄ s. Popodne u 6 s. blagoslov. U ponedjeljak na Blagovijest: U 6 s. župska sv. Misa, u 9 s. tih i 11 s. svečana sv. Misa; U srijedu i petak u 7 s. naveče korizmena propovijed. U četvrtak u 5¹/₂ s. ura klanjanja. — Dolačka župska crkva: U 7 s. sv. Misa, u 4¹/₂ s. pp. goslov. Na Blagovijest: U 7 s. sv. Misa. — Varoška župska crkva: U 6 s. tih, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 2 s. pp. „Put križa“. Na Blagovijest: U 6 s. tih, u 10 s. pjevana sv. Misa. U četvrtak u 5¹/₂ s. pjevana povečernja, u 6 s. korizmena propovijed. — Crkva sv. Frane: Tih sv. Mise u 6, 7, 9 i 10¹/₂ s., pjevana u 8 s., blagoslov u 5 s. pp. Na Blagovijest isto kao i nedjeljom. — Crkva sv. Lovre: Tih sv. Mise u 6, 7, 8 i 10¹/₂ s., pjevana sv. Misa u 9 s.; krunica sedam žalosti Bl. Dj. M. prije blagoslova u 4 s. pp. pjeva se „Puna tuge“. Na Blagovijest isto tako. U petak u 4 s. pp. „Put križa“. — Crkva sv. Dominika: U 7 s. tih, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 3 s. pp. blagoslov, preko koga se pjevaju stihovi o mucu

Isusovoj „Prijatelji moji“. Na Blagovijest isto tako. — Crkva sv. Luce: U 9 s. tih sv. Misa, u 4¹/₂ pp. blagoslov. Na Blagovijest: U 7 s. sv. Misa, u 4¹/₂ s. blagoslov. — Nova Crkva: U 8 i 9 s. tih sv. Mise, u 2¹/₂ s. pp. „Put križa“ i blagoslov. Na Blagovijest: U 5¹/₂ s. pjevana jutrnja sa lekcijama, u 7 s. pjevana sv. Miša, u 5 s. blagoslov. — Crkva sv. Ivana: U 7 s. tih sv. Misa. Isto i na Blagovijest. U utorak u 5¹/₂ s. pjevana povečernja i blagoslov. — Crkva sv. Duha: U 6¹/₂ s. tih sv. Misa. Isto i na Blagovijest. — Crkva sv. Nikole: U 8 s. tih sv. Misa. Isto i na Blagovijest. — Crkva sv. Nedjeljice u Crnici: Sv. Miša u 7 s. Isto i na Blagovijest. — Sjemerišna crkva sv. Martina: U 8 s. tih sv. Misa za pak. Isto i na Blagovijest.

VLAHOV
OKREPLJUJUCI ŽELUDAČNI ELIXIR
IZDRAVSTENI GORKI LIKER SVJETSKOG GLASA
KUCA UZ GOR 1861
proizvada
jedino
R. VLAHOV
ŠIBENIK

NOVINE ZA PROSJAKE. U nekoj pariškoj kavani nalazi se uredništvo lista koji je namijenjen samo za prosjake, a ima nekoliko hiljada pretplatnika. List se bori za prosjačke interese. Između ostalog upozorava prosjake da jedan drugome ne konkuriraju prosjačeri na mjestima na kojima već drugi prose.

Socijalno zrnje

Za najpotrebnije

U Njemačkoj je uvelike razvijena kršćanska dobrotvornost. Berlinski nadbiskup dr Bares, koji je upravo prošlih dana umro, sabrao je za siromašne obitelji s mnogo djece samo kao božićni dar pol milijuna dinara.

— Pristaše i častici umorenog pk. austrijskog kancelara dra Engelberta Dollfusa odlučio je mu u počast, mjesto kamenitih spomenika, sagraditi nekoliko dobrotvornih ustanova. To su sigurno najljepši spomenici!

— Biskup u Salzburgu postao je dr Sigismund Waitz, veliki radnik na karitativnom polju. On je već prije u Tirolu osnovao savez „Milosrđe“, a u Gurlanu zavod za neozdravljive bolesnike. Za vrijeme svjetskog rata prvi je počeo slati građku bolehljivu djecu boljim obiteljima na selo.

— U Rimu ima više crkava sv. Ante, u kojima se kupi milostinja za sirotinju. S tom milostinjom se svakog utorka i subote nahrani i nadari 600 stalnih siromaha.

Besplatni rad

U rudniku „Srpski Balkan“ stupili su u štrajk svi radnici, njih 600 na broju. Odlučio se na taj korak, jer im uprava rudnika već od prvog siječnja nije isplaćivala ni jedne nadnice. Radnici nastupaju složno, pa su odlučili štrajkati dok im ne bude sve isplaćeno.

Znamo, da su posvuda malene radničke plaće, a najzalosnije je, kad im se ni te ne isplaćuju!

Sitne vijesti

ITALIJA SE POGADA. Sukob između Abesinije i Italije još nije izglađen. Premda se govorilo o sigurnom ratu između tih dviju država još im topovi ne gruvaju, a međutim se, pripravnici na rat, pogadaju...

PRED IZBORE. Najviše izbornika u Jugoslaviji imade grad Zagreb, to jest 60 tisuća. Beograd ih ima samo 55 tisuća.

BEOGRAD PREZADUZEN. Novine javljaju da beogradska općina duguje 757 milijuna dinara, dok su njoj dužni tek nekih 110 milijuna.

IZLOŽBA OBUČE. Savez obućarskih i kožarskih zadruga priredio je u Beogradu 11 i 12. ožujka prvu izložbu obuće ručnog rada. Na izložbi su sudjelovali obućari iz čitave države.

POZNATA LJECILISTA. Kod nas još uvijek mnogo mladih života uništi tuberkuloza. Zato su i osnovana za takve bolesnike mnoga lječilišta. Tako su poznata lječilišta u Golniku, Topolšćici, Novom Marofu, Brestovcu, Kasindolu, Surdulici... Cijene su različite. U Golniku se, na primjer, plaća dnevno za I razred 140, za II r. 100, a za III r. 75 dinara.

OSUDA RADI UVREDE KARDINALA. Tjednik „Völkischer Herold“ bio je, svojevremeno, napao velikog borca za slobodu Crkve u Njemačkoj, kardinala Faulhabera, kao izdajnika domovine. Sada je urednik lista, radi tih kleveta, osuđen na robiju od 4 mjeseca.

KO CE MU VJEROVATI? Talijanskim vojnicima, prije nego su pošli u Abesiniju da se bore, dijelili su Mussolinijevu sliku. Na njoj je bilo napisano: Bolje je živjeti jedan dan kao lav, nego li sto godina kao janje. — Mi ne vjerujemo u to!

SUTTNER SATOVI
SAMO 35.- Din

Br. 75512. Metalan anker-remontor sat pravi švicarski stroj, solidna izvedba, lijepa kutija samo 35.- Din
Br. 75513. Ista sa Radium-svjetlećim brojkama i kazaljkom 45.- Din
Br. 75530. Naročito poznat sat anker-remontor sat fini pravi švicarski stroj veoma moderna trom-kulija 135.- Din
3-GOD. PISMENA GARANCIJA. — Rizika nema, izmjena dopuštena ili se novac vraća.

CIJENIK BESPLATNO i prosto od poštarine
H. SUTTNER, Ljubljana 755.
Vlastita protokolirana tvornica satova u Švicarsko